

Citaat ds. G.H. Kersten over HC zondag 7 : *“Lees dan ook in dat licht eens, wat de onderwijzer van dat vertrouwen zegt, dat n.l. de Heilige Geest het in ons hart werkt door het Evangelie. Nu, dat is wel in het leven van Gods volk bevestigd. Het geloof is uit het gehoor en het gehoor uit het Woord Gods. Maar nu verder. Dat vertrouwen gaat hierover, dat niet alleen anderen, maar ook mij vergeving der zonden, eeuwige gerechtigheid en zaligheid van God geschonken zij, uit loutere genade, alleen om de verdiensten Christi wille. Wat zwaar stuk voor velen. Juist daarover gaat de zielestrijd bij hen, die wel voor gansch verlorenen de zaligheid in Christus hebben mogen aanschouwen, maar die de toeëigening en verzekering des geloofs missen, en nu eenerzijds niet kunnen ontkennen, wat God aan hen deed, maar anderzijds o, zoo aangevallen kunnen worden, dat die vergeving der zonden, eeuwige gerechtigheid en zaligheid voor anderen is; voor Gods volk, niet voor hen. Konden zij het maar gelooven, dat ook zij waarlijk deel aan Christus hebben, doch dat benauwt hen zoo ontzettend soms, zij zullen Christus missen nog; en zonder Hem straks in het oordeel staan. O, die dood! Salomo’s koets had een hemel van purper; was van boven gedekt door het rood van het verzoeningsbloed; maar neen, hun ziele is niet gedekt van boven! Gods recht eischt en hun gerechtigheid schiet te kort; alleen in Christus is de zaligheid; en Hem missen zij. Zoo brengen velen van Gods kinderen soms lange jaren door al is ’t ook, dat zij anderzijds niet kunnen loslaten wat de Heere heeft toegezegd.”*

Commentaar DJK : Zoals u o.a. hier ziet, leerde ds. G.H. Kersten in tegenstelling tot de nije leer der reformatie, dat de zaligmakende kennis van Jezus Christus, dat is de toe-eigening des heils, c.q. de toegepaste kennis der schuldvergeving door Zijn gestorte bloed, door het instrument van het zaligmakende geloof, gewerkt en verheerlijkt in het hart van een verloren zondaar door de Heilige Geest, feitelijk pas begint bij de zgn. doorleving van HC zondag 23 en dus NIET bij HC zondag 7. Dat geeft aan dat Kersten zich wijzer geacht heeft als Luther, Calvijn, Ursinus, Bastingius, Van der Groe en Kohlbrugge. Kersten meende een nieuwe andere weg in te moeten slaan, en velen zijn hem in deze leer helaas gevolgd. Kersten was de voorman der Gereformeerde Gemeenten, die helaas de gereformeerde leer op de belangrijkste punten verlaten heeft. Van der Groe heeft het destijds gezegd, dat wie in de wedergeboorte dwaalt, feitelijk in alles dwaalt. En niets is minder waar. Ds. G.H. Kersten, en later ook ds. F. Mallan, en ds. A. Moerkerken, hebben gemeend een wat meer pastorale prediking te moeten zoeken. *“Die arme tobbers onder de vloek der wet, konden ze toch niet zomaar buitensluiten”*, uitspraak van ds. Moerkerken. Lees hier in welk verband hij dat zei : <http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2009/09/de-leer-der-ger-gem-verdedigt-door-ds-a-moerkerken.pdf>

De leer der reformatie leerde in de HC zondag 7 de bewuste kennis der schuldvergeving in en door de weg van Gods heilige recht, maar Kersten verklaarde HC zondag 7 dat daar de zondaar slechts een begeerte heeft om met God in Christus verzoend te worden. Want volgens Kersten geschiedt de toe-eigening pas in HC zondag 23. Ik laat hier nogmaals het antwoord op vraag 21 bij HC zondag 7 volgen. **Vraag 21 :** *Wat is een waar geloof?*

Antwoord: “Een waar geloof is niet alleen een stellig weten of kennis, waardoor ik alles voor waarachtig houd, wat ons God in Zijn Woord geopenbaard heeft, maar ook een vast vertrouwen, hetwelk de Heilige Geest door het Evangelie in mijn hart werkt, dat niet alleen anderen, maar ook mij vergeving der zonden, eeuwige gerechtigheid en zaligheid van God geschonken is, uit louter genade, alleen om der verdienste van Christus wil.”

Moeten we een nog duidelijker antwoord hebben? Maar Kersten meende hieruit te moeten verstaan dat deze schuldvergeving door God geschonken is, wanneer God een zondaar van zijn schuld en zonden begint te overtuigen waarop die zondaar (vanuit een houdbare nood) tot God begint te kermen....etc. Gods Woord leert dat wanneer de Heilige Geest het gebod der Wet geestelijk inbrengt in het hart van die zondaar, dat dan de zonden levend worden. Maar G.H. Kersten en aanhangers leerden dat dan de zondaar alrede levend geworden is. Dat is de wedergeboorte en levendmaking bij G.H. Kersten. Dat de wet niet uit het geloof is (Gal. 3:12), en dat de overtuigingen der wet ook niet machtig zijn tot levendmaking (Gal. 3:21), dat lapte Kersten volledig aan zijn laars. Kersten leerde wel dat de Heilige Geest die zondaar levend maakt, maar weigerde te spreken van de tweeërlei geestelijke werking van de Heilige Geest. Want gij hebt niet ontvangen den Geest der dienstbaarheid wederom tot vreze; maar gij hebt ontvangen den Geest der aanneming tot kinderen, door Welken wij roepen: Abba, Vader! (Rom. 8:15). Kersten sprak alleen van de Geest der aanneming tot kinderen, en NOOIT van de Geest der dienstbaarheid tot vreze. Hij sprak wel van geestelijk overtuiging door de wet, maar deze werd volgens Kersten dus gewerkt door de Geest der aanneming tot kinderen. Maar de Heere Jezus en Zijn apostelen, en later ook de reformatoren dat, de Geest der dienstbaarheid het uit Gods heilige wet neemt en het in de ziel van een zondaar geestelijk verkondigt tot schrik en vreze, tot vloek en doem, ten dode. En de Geest der aanneming tot kinderen neemt het uit het volbrachte werk van Christus en past het toe aan de verloren harten van Zijn verkorenen. Die zal Mij verheerlijken; want Hij zal het uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen, Joh. 16:14-15. Dus met alle verschuldigde eerbied gesproken, geschiedt, volgens de leer van G.H. Kersten, de geestelijke, de ontledigende en dodende bediening der Wet, en de geestelijke levendmakende bediening door het Evangelie, beiden door Dezelfde verworven Geest (der aanneming tot kinderen) van Christus, Gal. 4:6, Rom. 8:9, en heeft de Geest der dienstbaarheid feitelijk afgedaan of geen werk meer te doen. Dit is misschien hard en wat cru gezegd en geconcludeerd, maar beslist niet oneerbiedig bedoeld. Maar hier komt het feitelijk wel op neer, lezer! Zie daar zijn vermenging van Wet en Evangelie! Waarom zo hard gezegd? Omdat Goddrie-enig er niet in verheerlijkt, maar eerder in onteerd worden. Heeft Kersten dit dan bewust alzo geleerd om God te willen krenken? Ik geloof vast en zeker van niet, maar daar is zijn dwaling niet mee afgedaan.

We gaan nog even verder met het redeneren, vanuit deze on-Bijbelse leer. Deze van zonden overtuigde zondaar kent Christus in HC zondag 7 dus nog niet, want dat komt later bij HC zondag 23. Lees daarom ook zijn verklaring over HC zondag 23. (Klik daarvoor op de link naast HC zondag 7) Maar aan Gods kant is zijn schuld alrede vergeven. Van eeuwigheid alrede, in de tijd bij de schuldbekendmaking, en later nog een keer wanneer de zondaar deze zaak bij bewustheid mag weten. Drie keer gerechtvaardigd dus. Aldus G.H. Kersten en volgelingen. Weet u wat dit leerstellig ook betekent, lezer?

- Dat God buiten Zijn heilige recht om een verkoren zondaar kan rechtvaardigen, door schuldbekendmaking(= door de wet), zonder dat hij Christus kent.
- Dat God van eeuwigheid die verkoren zondaar niet alleen geliefd en verkoren heeft, maar ook nog gerechtvaardigd heeft, buiten het zaligmakende geloof om, ondanks dat die zondaar nog geen schuld gemaakt had bij Zijn hemelse Rechter. Terwijl de apostel toch in zijn zendbrieven aan de Romeinen en Galaten leert dat de zondaar alleen door of uit het geloof gerechtvaardigd kan/zal worden.
- Dat God een overtreder van Zijn heilig gebod der Wet (zij het dan onbewust voor die zondaar, omdat hij Christus nog niet kent) Zijn genade in Christus kan bewijzen door Zijn heilige Recht te buigen, c.q. te omzeilen. Wanneer dit waar was, dan hield God op te bestaan, en heeft Christus voor niets Zijn leven afgelegd onder de vloekis van Gods heilige wet. God kon voor Zijn eigen lieve Zoon Zijn heilige wet niet buigen, Christus moest in de verwerving des heils vernietigd en de verbrijzeld worden onder de toorn en gramschap van Zijn hemelse Vader. De wet heeft Christus in Zijn gehoorzaam lijden en sterven gedood. Ook Christus is in de verwerving des heils door de wet aan de wet gestorven, opdat Hij door Zijn heerlijke opstanding Gode leve zou. Zou dan de verkoren zondaar het heil dat Hij door Zijn kruisdood en opstanding verworven heeft, deze zaak in de toepassing deelachtig kunnen worden zonder eerst geestelijk met Hem de kruisdood te zijn gestorven, om vervolgens met Hem te zijn opgestaan.

Nee zegt iemand mij, dat kan niet want er staat in Rom. 6 geschreven: “Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, also ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde.”

Let wel, er staat dus niet : ‘gekruisigd moet worden’, NEEN!!!! Er staat duidelijk geschreven: “Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is...” Christus heeft het eeuwige leven voor Zijn volk door Zijn kruisdood en opstanding verworven. In Zijn kruisdood lag de verzoening, en in Zijn heerlijke opstanding lag de rechtvaardigmaking. Dit is de verwerving des Heils! Zou het dan in de toepassing des Heils anders zijn.....?? Kersten meende van wel, in tegenstelling tot de rechtvaardigingsleer van de apostel Paulus die hij geheel voorbij is gegaan. U moet maar eens opletten lezer; wanneer men in de Ger. Gem. spreekt van levendmaking en/of wedergeboorte, dan verklaart men dit altijd vanuit Johannes 3, of vanuit Efeze 2, of vanuit Ezechiël 16, maar nooit vanuit de Romeinen of Galatenbrief van de apostel Paulus. Dat is op zich al veel zeggend. Want, dat kunnen ze ook niet, ten eerste zijn ze hier vanuit de dogmatiek van G.H. Kersten niet in onderwezen, en ten tweede zouden ze geheel vastlopen met hun on-Bijbelse dogma’s. Dus ze kijken wel beter uit. Verschrikkelijk, wat een leer! Een ziel kan volgens deze verderfelijke heilsleer dus levend gemaakt zijn, dat is verenigd zijn met Christus door het zaligmakende geloof, zonder enige kennis aan Hem te hebben, en zonder ooit actief

in Jezus Christus geloofd te hebben...!! Zie daar kort samengevat de verklaring van HC zondag 7 van ds. G.H. Kersten.

Och lezer, welk een vermetelheid dat Kersten de apostel Paulus voorbij ging in zijn uitleg omtrent het zaligmakende geloof zoals verwoord in HC zondag 7. Daarnaast ging Kersten ook de reformatoren voorbij, die op hun beurt weer terug gegrepen hadden op de zuivere leer der apostelen. Nee, G.H. Kersten meende een nieuwe leer middels zijn geschreven dogmatiek te moeten brengen, waarmee hij velen op het verkeerde been heeft gezet. Een dogmatiek waarmee hij de zuivere leer der reformatie bijkans geheel heeft vergiftigd en verpest! Was Kersten dan geen kind Gods? Weet ik niet, ik wil best geloven van wel. Maar ik ben zijn Rechter niet. Ik ageer slechts op hetgeen hij leerde, en waarmee hij zijn volgelingen op een verkeerde wijze beïnvloed heeft. Kan iemand dan genade ontvangen hebben, en zo ontzaggelijk dwalen in de leer...?? Kan dat werkelijk...?? Jazeker, dat kan! Bedenk dat geschonken genade geen bewaarmiddel voor de zonden, en nog minder voor heersende leerdwalingen is. Kersten heeft heel duidelijk het zaligmakende geloof, van het geloven gescheiden. Ook heeft hij de schenking des Heils, van de aanneming des Heils gescheiden. Theodorus Van der Groe die deze dwalingen in zijn tijd ook alreede begon op te merken, merkte hier over op dat deze stellingen net zo dwaas zijn als de hitte van het vuur te scheiden, en de koude van het ijs. Hoe kan een ziel verenigd zijn met Christus door het zaligmakende geloof, zonder ooit in Hem geloofd te hebben en zonder ooit geloofsgemeenschap met Zijn Zaligmaker te hebben gehad? Hoe is dit mogelijk? Volgens G.H. Kersten en volgelingen was het allemaal mogelijk. Lees en herlees de verklaring van Ursinus over HC zondag 7 en laat u niet bedriegen, lezer. Ik geef de apostel Paulus het laatste woord.

Doch wetende, dat de mens niet gerechtvaardigd wordt uit de werken der wet, maar door het geloof van Jezus Christus, zo hebben wij ook in Christus Jezus geloofd, opdat wij zouden gerechtvaardigd worden uit het geloof van Christus, en niet uit de werken der wet; daarom dat uit de werken der wet geen vlees zal gerechtvaardigd worden, Gal. 2:16.

Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus; Door Welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods, Rom. 5:1-2.

Weet gij niet, broeders! (want ik spreek tot degenen, die de wet verstaan) dat de wet heerst over den mens, zo langen tijd als hij leeft? Want een vrouw, die onder den man staat, is aan den levenden man verbonden door de wet; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrijgemaakt van de wet des mans. Daarom dan, indien zij eens anderen mans wordt, terwijl de man leeft, zo zal zij een overspeelster genaamd worden; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrij van de wet, alzo dat zij geen overspeelster is, als zij eens anderen mans wordt. Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus, opdat gij zoudt worden eens Anderen, namelijk Desgenen, Die van de doden opgewekt is, opdat wij Gode vruchten dragen zouden, Rom. 7:1-4.

DJK